

המקנא פרק ראשון סוטה

כח א מיי מ"ד מולטמ
סוטה הלכה י'
בב ב מיי עס הל' טו:
ג מיי פ"ג מהל' סוטה
הל' גנ]:

תוספות שאג"ן

שהיו שקרי ניגוה והאי
דלא ברקו לה מיא משום
דשמא בעלה בא עליה
ברוך דאין המים בודקין
אותה. והשיב לו ר"ת
תשובתו בדרך דמשיב רב
יוסף דאימר זכות תלה לה.
והיה דבא עליה בדרך
התלה ואפילו לרב ששת
דפליג עליה ואמר דאין
זכות תולה לה ליכא
למיחש שמא בא עליה לא
מיבעיא לרבנן דאמרי
מסורין לה שני תלמידי
הכמסם שלא בא עליה
דליכא למחשד להכי אלא
אפי' לר' יהודה דאמר
דאפי' בעלה שלא בא עליה
ברוך ליכא למחשד דאטו
בשופטני עסקי' שאינו
מנוקח מעין שבא עליה
ברוך ואחר כך משקה
אותה אלא לאו ש"מ ליכא
למיחש להכי. ותודע דאיכ
לר' שמעון אתה מריא
לעז על הטהורות ששתו
שיאמרו טמאות היו אלא
שבעליהן באו עליהן בדרך
דליכא למחשד דר' שמעון
סבר דכמו דבנות לא
תלינן עדות נמי לא תלינן
דהא כיון^(א) דמקרא נפקא
לן דאין המים בודקין
אשתו כשכא עליה בדרך
תלינן דלא פליג ר' שמעון
אקרא ודו' משמע לקמן
דפריכי ליה לר' שמעון
דאיכא עדים במדינת
הים ומשני עדות דמדינת
הים לא שכיח ואמאי לא
קאמרו עדים במדינת הים
לא תלה עליה ש"מ דסבירא
ליה^(ב) כיון דהלו בקרא^(ג)
ומה שאמר בעון בניו
ובנותיו של אדם אין המים
בודקין הים לא שכיח
ואמאי לא קאמרו עדים
במדינת הים. לחוש
שמטננו כדפרי' ועוד
דלקמן אמרי' דאין זה מן
התורה אלא דברי קבלה
שהתקין ריב"ז מלהקנות
מפני שרוב המנופין
ומייתי קרא מדברי קבלה.
רב ששת סבר לא פליגי
בנון רבתי במתנונה
דכי פליגי רבנן בסוף שריא
מתה באותה מיתה לחוד
אבל במתנונה לא אפלוג
דכל תלו וזכות תולה
מתנונה היא וזו הואיל
ולא מתנונה לא תלה לה
זכות אלא שאינה ראויה
ליבדק כלל משום עדים.
ורב יוסף סבר ראייה
ליבדק משום עדים רק
הזכות תלה לה ואי משום
דלא מתנונה הא מני רבנן
תולה לה ולא אייתי
במתנונה כלל דקסברי לא
היה מתנונה. ואילו
שנמתוניהו נשרפות מנחת
קנאות עשירית האיפה
קמה שעורים נשרפות
למטה דבית הדין:

בי קדוש מעיקרא שפיר קדוש משום הכי נשרפת. קשיא כיון דהוא
היה מצוי מנחתו עליה אמאי נשרפת מאי שנא מהא דמתן צפרק
ד' ^(א) במסכת נזיר (דף כד:): האשה שנדרה בזמיר והפרישה את
צמתה בזמיר והיפר לה בעלה אם שלו היתה הבהמה תלא ותרעה
צעדו ואם שלה היתה הבהמה חטאת
מתנתו ואע"ג דבשעת הקדש הות צת
מקדש דק"ל דבעל מינו גיזי ואפ"ה
אמר כיון דמשלו היתה תלא ותרעה
צעדו דנפקא לחולין ומנן נמי התם
שנדר בזמיר והלך להציא בהממוט^(ב)
אם עד שלא נגנזה צמתה נדר הרי
הוא נזיר ואם משנגנזה צמתה נדר
אינו נזיר והכי נמי הווי עדים צעולס
קודם הקדש ולאו אדעתא דהכי הקדיש
הלל דאמרי' צפרק יש נוחלין (ב"ב דף
קכ:): וצפרק צ"ש במסכת נזיר (דף לא:):
דיש שאלה להקדש למה אינו נשאל
עליה ותלא לחולין: **ד**בי קדוש
מעיקרא במעוה קדוש. ואין להקשות
והא חסם תלוי אע"ג דבי קדוש מעיקרא
בטעות קדוש דלא חזי לכפר מידי היכא
דלא חטא ואפ"ה תנן צפרק צמתא
דכריתות (דף גג:): הנהניא חסם תלוי
וודע שלא חטא ירעה עד שיסתאב
דהא מפרש התם טעמא משום דלבו
נוקפו גמר ומקדיש:

גזירה שמא יאמרו מוציאין מב"י
שרת לחולין. ואי תקשה
כל הני דמתן תלא ותרעה צעדו נגזרו
שמא יאמרו מוציאין מקדושת הגוף
לחולין מרין התם לא מוכחא מילתא
וליכא היכרא בין קדושת פה לקדושת
הגוף ויאמר קדושת הפה היה אצל
הכא איכא היכרא בין קדושת הפה
לקדושת כלי שרת וי"ע צפרק שתי
מתות (מנחות דף טז:): וצפרק המודה
(טס דף עט:):

קרב הקומץ ולא הספיק בו.
נראה דהוא הדין אם קרב
הקומץ ובלאו עדים שנתמאה דלמר
נמי כיפרה ספיקה דהכי אמר צפרק
צמתא דכריתות (דף כו:): גזי חטאת

העוף הבא על הספק אם ^(א) משמיה דמו נודע לה שילדה אסורה
אפילו בהנאה שעל הספק צמת כיפרה ספיקה:

נמצאו עדים זוממין. נראה ^(א) דלקדשה בכלי קאי וקודם קמינא
דלאחר הקמינא איכא איסורא דרבנן ונשרפת דמוקמינן
נמי התם הא דמתן משנמלקה נודע לה הרי זו תקצר צנודע לה שלא
ילדה וצדין הוא דמותרת בהנאה ומאי טעמא תקצר מדרבנן:
ומהורה ויא שתולא אה זבות. מהכא משמע דבעלה מותר
צה לאלתר ולא אמרי' ימתין עד שלש שנים שמא זכות
תלתה לה דאם היה אסור צה היכי הוה מצינו למיקרי צה ונקמה
ומרעה זרע וכן הראני רבי צירושלמי ונקמה האיש מעון ^(א) אינה חושש
שמא תלה זכות ואמאי כמ"ד הזכות תולה ואינה ניכרת:
יש

שיש עליה לעשות שהרי בהכשר קרבה יצא וישקה אותה ומידק וכיון דצנהכר קרבה שיריה נאכלין כל זמן שלא אירע צהן פסול בגופן: **צ**או
לה עדים שהיא טמאה. אמעיקרא קאי קודם הקטרה: **נ**מלאו עדיה זוממין. עדי סתירתה שעל ידיהם צאה לכך: **מ**נחה חולין. לא קדושת
פה ולא קדושת כלי ^(א) ואין מועלין צה דבטעות הוה. אלמא לא אמרינן מישרף מדרבנן כי נמצאו עדיה זוממין שמא יאמרו מוציאין מכלי שרת
לחול וש"מ כי קמני צאו לה עדים שהיא טמאה מנחתה נשרפת מדאורייתא קאמר דבת מקדש הוא: **ק**לא אים להו. הכל יודעין שהקדישה
טעות: **כ**ווסיה דרב ששם. דאין המים בודקין סוטה שיש לה עדים: **ו**לא מטעמיה. דועד אין צה דההוא לאו לספק סוטה מידריש אלמא
לסוטה ודאי צד אחד אלמא מקרא אחרניא נפקא: **ט**הורה. ואם לא נטמאה האשה וטהורה היא ונקמה ומרעה זרע [בגמדר] והוה ליה למיכתב
ואם לא נטמאה ונקמה וגו' וטהורה היא לדרישה למידרש הכי טהורה מרעה זרע ולא שניצולת מן המים מפני שהיו עדים בטומאתה: **ו**טהורה.
וי"ו יתירא למעוטי שתלתה לה זכות דצהא לא אמר קרא ומרעה זרע: היא. ולא הניצולת מן המים על ידי שהיה קלקולה
מפורסם לכל שכבר היו נושאות ונותנות צה לדבר צה: **מ**זרות בלגנה. נשים טוות בלגנה: **ו**פריצין ורבי שמעון. דלמר [לקמן כג:]: אין
זכות תולה נהי דוי"ו לא דריש מיהו יש לה עדים נפקא מקרא קשיא דלמה מוציא חס רע על הטהורות ויאמרו עדים היו להם:

האומרם טמאה אני. שהודתה לציט דין על קלקולה שהיו מאיימין
עליה כדמני ממני ^(א): **מ**קמי דקדושו. בכלי שרת: **ס**יפוק לחולין.
בפדין שלא היה קדושת הגוף אלא קדושת פה וכל המנחות נפדות
כל זמן שלא קדשו בכלי ^(א): **א**לא לצטר דקדושו. דכלי שרת מקדשין

את הראוי להם שלא ללאת עוד
לחולין כדתנין^(א) כל הנוגע צהם יקדש
וליקרב אינה ראויה שהרי אינה צאה
אלא להזכיר עונה של זו שצדק והרי
היא צדוקה ועומדת ולנדבה נמי לא
חויא להקריצה דמנחת שעורים אינה
כשירה אלא לסוטה ולעומר: **א**י
אמרם צלמא מיס בודקין אוסה.
אם שמתה עד שלא צאו עדים אלמא
בשעה שנימנה בכלי ראויה היתה לכלי
שרת דהיא שעתא צת מיקדשא
ומיקרב היא מספק כשאר מנחת סוטה
הלכך כי קדיש בכלי שפיר קדיש ומשום
הכי כי אתו עדים איפסלא מהקריצה
מכאן ולהבא ולא נפקא לחולין ונשרפת:
אלא אי אמרם אין המים בודקין אוסה.
הואיל ולא ליצדק עומדת ולא ראויה
היא למנחה: **ט**יגני מילתא למפרע.
דלא היתה ראויה לכלי ואין כלי שרת
מקדשין אלא הראוי להם כדאמר

בזבחים (דף פז:): **ו**סיפוק לחולין.
בלא פדין שקדושת פה שלה וקדושת
כלי שלה הכל בטעות שהיינו סבורים
שהיא טעונה מנחה ואינו כן והקדש
לאחר שקדשה בכלי ועל זנות זה צאו
העדים ולא על טומאה של סתירה
ראשונה הילכך כי קדשה בכלי צת
מקדש ומקרב הואי דלא הווי לה
עדים: **ש**לרבה לנקביה. והגימיה
והלכה וזינתה: **ד**אטו פרחי כהונה
כיפיה. של ראשה תלויים לה שלא
תשמט מידם: **ל**עולם דראמרינן
מעיקרא. כדכיה סלקא דעמיה
צרישא שעל טומאת סתירה ראשונה
צאו ואפילו הכי לא קשיא לרב ששת

דהא דקאמר דכיון דלא חויא לקדושת
מיפוק לחולין אין הכי נמי מדאורייתא
יאת לחולין ומדרבנן היא נשרפת לפי
שאין הכל צדיקין בהלכות לידע שבצביל
שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

שהיו לה עדים לא היתה ראויה לקדש ואחו למימר מוציאין דבר שקדיש
בכלי שרת לחולין: **פ**רי היא ככל המנחות. שנטמאו עד שלא קדשו
בכלי ותפדה ויציא צדמיה את המנחה: **ק**דש הקומץ. שקמנא ונתן
הקומץ בכלי שרת קדש בקדושת קומץ שהמנחה טעונה ארבע עבודות
כנגד ארבע עבודות של דם וצחים קמינא מתוך כלי שרת כנגד שמיטה
שהסכין של כלי שרת מקדש את הדם ומתן כלי להקדיש הקומץ בכלי
שרת שני כנגד קבלת דם הולכה כנגד הולכה והקטרת הקומץ כנגד
זריקת הדם: **ש**מת הוא. ושוב אינה שותה דלמאן צעינן למשרייה:
פרי היא ככל המנחות. שאירע צהן פסול בין קמינא להקטרה ומישרף
למטה: **ו**לא הספיק. כהן לאכול את השירים: **כ**יפרה. מנחה זו את
ספיקה. האי כפרה לאו כפרת עון הוא ולא הזכרת עון אלא כפרה
הראויה לה קאמרינן שעשתה מנחה זו בשעת הקטרת קומנא כל מה

(א) לקמן כג: [ומסופתא
פ"ג], (ב) כריתות כד,
(ג) [ומסופתא לקמן כו. ד"ה
דומה וכו' תמא פירוש על
מלה זו], (ד) [ע"י מוספות
סנהדרין ד. ד"ה ור"ש],
(ה) [לקמן א.], (ו) [מנחות ק.],
(ז) [בבא מצ. פו. מ.],
(ח) [ערכין כג. ט. ג"ר רש"י
מועלת צה דבטעות כו',

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה כי וכו'
דמסכת נזיר וכו' את
כמהה ואח"כ היפר לה
בעלה: (ב) בא"ד להבא
כמהו ומצאה שנגנבה
אם עד שלא וכו' והבא
נמי: (ג) ד"ה קרב וכו'
הבא על הספק אם
משנמלקה נודע לה
צאת מתחלתה כיפרה
ספיקה והלכה לה
הס"ד: (ד) ד"ה נמצאו וכו'
נראה דקאי אקדישה בכלי
וקודם וכו' דמתן אם
משנמלקה: (ה) ד"ה
והטוה וכו' אינו מושש:

גליון הש"ס

גב' קדש הקומץ וכו'. ע"י
לקמן דף כב ע"ב מ"ה
אלו: תוס' ד"ה כי קדוש
בו יעוד בו. ע"י מ"מ
פ"א ה"ד מהל' משה"ק:

מוסף רש"י

הרי היא ככל המנחות.
שנטמאו עד שלא קדשה
בכלי ותפדה. ותלא לחולין
ומהמנחת יקנה אתרת.
והשרף. שקדשה קדושת
הגוף ואינה יזאה עוד
לחולין [לקמן כג.]. נמצאו
עדיה זוממין. אומן
שאלמו שנתמיה עם האיש
(כריתות כד.).

דלא בדיק לה מאי משום
דלמא בעלה בא עליה
ברוך דאין המים בודקין
אותה. והשיב לו ר"ת
תשובתו בדרך דמשיב רב
יוסף דאימר זכות תלה לה.
והיה דבא עליה בדרך
התלה ואפילו לרב ששת
דפליג עליה ואמר דאין
זכות תולה לה ליכא
למיחש שמא בא עליה לא
מיבעיא לרבנן דאמרי
מסורין לה שני תלמידי
הכמסם שלא בא עליה
דליכא למחשד להכי אלא
אפי' לר' יהודה דאמר
דאפי' בעלה שלא בא עליה
ברוך ליכא למחשד דאטו
בשופטני עסקי' שאינו
מנוקח מעין שבא עליה
ברוך ואחר כך משקה
אותה אלא לאו ש"מ ליכא
למיחש להכי. ותודע דאיכ
לר' שמעון אתה מריא
לעז על הטהורות ששתו
שיאמרו טמאות היו אלא
שבעליהן באו עליהן בדרך
דליכא למחשד דר' שמעון
סבר דכמו דבנות לא
תלינן עדות נמי לא תלינן
דהא כיון^(א) דמקרא נפקא
לן דאין המים בודקין
אשתו כשכא עליה בדרך
תלינן דלא פליג ר' שמעון
אקרא ודו' משמע לקמן
דפריכי ליה לר' שמעון
דאיכא עדים במדינת
הים ומשני עדות דמדינת
הים לא שכיח ואמאי לא
קאמרו עדים במדינת הים
לא תלה עליה ש"מ דסבירא
ליה^(ב) כיון דהלו בקרא^(ג)
ומה שאמר בעון בניו
ובנותיו של אדם אין המים
בודקין הים לא שכיח
ואמאי לא קאמרו עדים
במדינת הים. לחוש
שמטננו כדפרי' ועוד
דלקמן אמרי' דאין זה מן
התורה אלא דברי קבלה
שהתקין ריב"ז מלהקנות
מפני שרוב המנופין
ומייתי קרא מדברי קבלה.
רב ששת סבר לא פליגי
בנון רבתי במתנונה
דכי פליגי רבנן בסוף שריא
מתה באותה מיתה לחוד
אבל במתנונה לא אפלוג
דכל תלו וזכות תולה
מתנונה היא וזו הואיל
ולא מתנונה לא תלה לה
זכות אלא שאינה ראויה
ליבדק כלל משום עדים.
ורב יוסף סבר ראייה
ליבדק משום עדים רק
הזכות תלה לה ואי משום
דלא מתנונה הא מני רבנן
תולה לה ולא אייתי
במתנונה כלל דקסברי לא
היה מתנונה. ואילו
שנמתוניהו נשרפות מנחת
קנאות עשירית האיפה
קמה שעורים נשרפות
למטה דבית הדין:

(א) ע"י רש"י לקמן דף ק' דף ו'
ד"ה לא פסיקא.

(ב) נראה דל"ל כיון דכמי
נפקא תלין ומה שאמר וכו'.

(ג) אולי ל"ל והא דלא אמר
דלא בדיק לה מאי משום עון

צו ונבטויו י"ל משום דלא שכיח ומנו דלמר לקמן (דף וז) לענין עדים כמדי' ועוד דל"כ היו ממנונה כדפ' לקמן בסמוך.